

! *Ilyen hangversenyek már az idei programban is szerepelnek, hiszen január 24-én Petrovics Emilre emlékeznek.*

– A darabjai kiválóak, ezeket a műveket játszani kell! Petrovics tanár úr olyan látás-

Hámori Máté 1983-ban született Budapesten, zeneszerzés és zongoraművészi tanulmányai után végezte el a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem karmesterképző szakát, 2006-ban. Zeneakadémiai éve alatt alapította meg a Teatro di Musica kamarazenekart, amellyel számos nagyszerű koncertet adott, és bemutatót több új magyar zeneművet is. 2005 óta a hazai szimfonikus zenekarok többségét dirigálta, visszatérő vendége a Szombathelyi, Győri, Miskolci és Szatmárnémeti Filharmonikus Zenekarnak. 2009 óta Vásáry Tamás asszisztenseként segíti a Kodály Zoltán Ifjúsági Zenekart, és vezeti a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának zenekarát. 2012-től kezdve a Szolnoki Szimfonikusok állandó karmestere. Számos ifjúsági operaprodukció és újszerű, interaktív ifjúsági koncertprogram kötődik a nevéhez. 2013-ban a Hunyadi László című operával debütált az Erkel Színházban. Ugyanezen év szeptemberétől az Óbudai Danubia Zenekar művészeti vezetője.

móddal rendelkezett, amellyel kevesen. Jó volt vele beszélgetni. Sok szerző van még, akinek játszani kell a darabjait. Kevésbé ismert műveket, méltatlanul elfeledett darabokat is szeretnék műsorra tűzni. Ha végignézzük a repertoárt, kevesen választanak ilyen műveket, ebben is szeretnénk újítani.

! *Ön korábban is sokat foglalkozott ifjúságnak szóló operaprodukciókkal. Ezt most a Danubiánál is folytatni fogja?*

– Sokat tanultam ezekből az előadásokból, és lesz olyan, amit a Danubiával is előadunk. Nagyon foglalkoztat, hogy milyen előadásokkal lehet lekötni a gyerekeket, hogyan lehet hatni rájuk. Komolyan kell venni, amit csinálunk, színes és minőségi programot kell előadnunk. Fontos, hogy a gyerekeknek élményt adjunk, hogy jól érezzék magukat egy komolyzenei koncerten. Budapesten eléggé pezseg a hangversenyélet, de szerencsére azért az iskolai koncertek terén még van tennivalónk.

! *Milyen egyéb felkérései vannak a Danubia mellett? Mennyire jut idő, energia a külföldi karrierre?*

– Sok időmet leköt a együttes, hiszen amikor csak lehet, azokon a koncerteken is jelen vagyok, melyeket nem én dirigálok. Persze a napi eseményekben, próbatervezés-

ben is részt veszek. A Danubia mellett még a debreceni egyetemi teendőimmel is foglalkoznom kell, ahol a zenekart irányítom. Az Operaházban is dirigálok időnként, akárcsak a Szolnoki Szimfonikusoknál. Azaz pedig, hogy elvállaltam ezt a felkérést, egyelőre a hazai karrierépítés mellett döntöttem. Persze, szeretnék az együttessel is turnézni, ennek azonban meg kell teremteni az anyagi hátterét. Ezt a három évet ki tudom tölteni tervekkel, aztán majd meglátjuk, mi lesz...

! *Zeneszerzéssel is foglalkozott korábban. Születnek most is új művek?*

– Akkor lenne teljes az életem, akkor érzénem magam teljes értékű zenésznek, ha a komponálás is beleférne a mindennapjaimba. Most egyelőre erre nem jut idő... Pedig kiválóan ébren tartja az agyat. De karmesterként pályámnak még azon szakaszában tartok, hogy építeni kell a repertoárt, és ez rengeteg munkával jár.

! *Volt már olyan koncert ebben az együtt töltött fél évben, amikor elégedett volt magával és a Danubia Zenekarral is?*

– Igen, a Mozart-sorozatban akadt már olyan pillanat, amellyel maradéktalanul elégedett voltam... Bízom benne, hogy egyre több ilyen lesz. R. Zs.

„Letettük a névjegyünket a leg-rangosabb hangversenytermekben”

Horváth Zsolt jelentős mérföldkőnek tartja a PFZ európai turnéját

Tizenhét nap, tíz koncert, húszezer néző - számokban így foglalhatnánk össze a Pannon Filharmonikusok decemberi-januári vendégszereplését. A turné során az együttes fellépett többek között a lipcsei Gewandhausban, a zürichi Tonhalléban és a Berliner Filharmonie-ban is. A zenekar igazgatója, Horváth Zsolt örül a kedvező kritikáknak, annak, hogy mindenütt telt házak előtt muzsikálhattak, s hogy rendszerint állva tapsoló publikumnak adhattak ráadást. Mérföldkőnek tartja az együttes életében a turnét, melyre már évek óta készültek. Mint mondja, a sikeres bemutatkozás nem feltétlenül jelenti azt, hogy lesz folytatás. A névjegyüket mindenesetre letették.

! *Az Armel Produkciós és Sajtóiroda vezetőjétől, Havas Ágnestől ballottam először erről az évvégi turnéről. Hogyan kezdődött az együttműködésük?*

– Sok évvel ezelőtt Szegeden alapítottunk együtt fesztivált, s már akkor stratégiai szövetségessé váltunk. Szimfonikus zenekarként az operafesztiválban is rendszere-

sen közreműködtünk. Az eltelt időszakban számos közös produkciónk született, előadások, lemezfelvételek. Ez az európai vendégszereplés, amelynek szervezésében az Armel Iroda is részt vett, azért volt számunkra különösen érdekes, mert már régóta kerestük a bemutatkozási lehetőséget a jelentős nyugat-európai koncerttermekben. Már nagyon szerettünk volna végre kilépni a nemzetközi porondra azzal a minőséggel, amelyet Pannon Filharmonikusok ma képvisel, így nyáron a közös tervezésből, a művészeti program kialakításából is kivettük a részünket.

! *Korábban is akadtak külföldi felkéréseik, de mindent elutasítottak, amit nem tartottak megfelelőnek...*

Páva Zsolt, Pécs polgármestere, Bogányi Tibor vezetőkarmester és Horváth Zsolt igazgató

– Így igaz, a PFZ 2003-as átalakulását követően teljesen szakítottunk a korábbi gyakorlattal, addig ugyanis a Pécsi Szimfonikus Zenekar két-három hónapot is muzsikált külföldön. Nagyon jól kiépített kapcsolatrendszerrel rendelkezett az együttes, de a zenei élet nem azon szegmenséhez kötődött, amelyet mi az új zenekarral megcéloztunk, így minden korábbi szakmai kapcsolatunkat felszámoltuk. Az utóbbi tíz év arról szól, hogy a legmagasabb szintre juttassuk az együttest, s Nyugat-Európában is megkezdődjön ez a minőségi brandépítés. Kivártunk, és éveken keresztül konzekvensen nemet mondtunk minden olyan felkérésre, amelyet nem tartottunk megfelelőnek. Ma kijelenthetjük, hogy Magyarországon a Pannon Filharmonikusok az egyik vezető együttes. Célunk ezt külföldön is megmutatni. A mostani felkérés olyannak tűnt, ami miatt megéri felforgatnunk a szezont, nálunk ugyanis – mivel a Kodály Központ rezidens zenekara vagyunk – minden már 18 hónapra előre megtervezett. Rengeteg bonyodalmat, nehézséget vettünk hát a nyakunkba azzal, hogy ezt a vendégszereplést vállaltuk, de – úgy gondolom – megérte. Hiszen valóban a legrangosabb koncerthelyszíneken mutatkozhattunk be, ráadásul telt házak, szakmai közönség és a menedzseri réteg előtt. Koncertjeinket a nyugat-európai zenei élet döntéshozói is meghallgatták.

■ *Abban, hogy ilyen sikeresek voltak a fellépéseik, gondolom, az is szerepet játszott, hogy az utóbbi években a Kodály*

Központban muzsikálnak, hiszen a zenekarnak így már volt alkalma megtanulni, hogy kell kiváló akusztikai körülmények között dolgozni. Egy ilyen terem ugyanis felerősíti a hibákat is...

– Így igaz, hiszen a csúcsmínőségű hangversenytermek sajátossága, hogy rendkívül érzékenyek. A terem maga is úgy viselkedik, mint egy hangszer, érzékenyen reagál mindenre, ezért figyelembe kell venni a sajátosságait. A Berliner Filharmonie például felerősítette a klarinét hangját, s nagyon figyelnie kellett Bogányi Tibornak és a fúvósoknak, hogy a hangzás egységes maradjon. Minden helyszínen a hangversenyterem adottságainak megfelelően kellett muzsikálni. Fontos megjegyezni, hogy a Kodály Központ akusztikája a turné helyszíneinek sorában is megállja a helyét. És tény, hogy az elmúlt időszakban a Pannon Filharmonikusok játékát a legjobban maga a koncertterem fejlesztette.

■ *A turné során hány koncertet adtak, milyen városokban léptek fel?*

– Összesen tizenhét napig tartott, tíz koncertet adtunk, de a helyszínek száma kevesebb, hiszen volt, ahol dupláztunk, Berlinben pedig három hangversenyen muzsikáltunk. Ki kell emelni a szölistákat, hiszen fellépett velünk az Armel verseny tavalyi két győztese, Jelena Končar és Sebastien Obrecht. Szölistaként partnerünk volt Guliano Sommerhalder, trombitaművész, Kirill Troussov, Romaine Bolinger és Ilya Gringolts hegedűművészek. Több alkalommal játszottunk együtt Andrei Gavrilov

zongoraművésszel, vele kiváló kapcsolatot alakítottunk ki, amelynek lesz folytatása. Már koncertről és lemezfelvételről is tárgyaltunk, a következő évadban a budapesti koncertsorozat vendégeként várjuk vissza őt. Nagyon inspiratív muzsikus, a zenekarunkban pedig megvan az a flexibilitás, ami ahhoz kell, hogy Gavrilov játékát a megfelelő módon tudja kíséni. Egyébként a program arra is alkalmas volt, hogy a zenekar ne csak megmutassa magát, hanem erejéit is megcsillogtassa. A legfontosabb műsorszámunk Rimszkij-Korszakov Seherzádéja volt. A kompozícióban a koncertmesterünk, Deák Márta és fúvósaink is bizonyíthatták tudásukat.

■ *Milyen kritikákat kaptak?*

– Mind nagyon méltató és elismerő. Mégis, úgy vélem, merő tévedés lenne most azt mondanunk, hogy meghódítottuk a világot. A komolyzene fellegráiba léptünk fel, olyan termekben, ahol száz éves múlttal rendelkező, kiváló zenekarok koncerteznek nap mint nap. Nem attól lesz hangos Berlin, hogy felléptek a városban a Pannon Filharmonikusok. De nem is ez volt a cél, hanem az, hogy bekerüljünk ebbe a hálózatba, s a következő években az egyik szereplőjévé válhassunk. Ehhez fontos lépést jelentett a turné, hiszen megmutattuk – a kritikák is ezt tükrözik –, megálltuk a helyünket. Úgy hallgattak minket, úgy számoltak be rólunk, mint egy németországi, A-kategóriás együttesről. Ez volt a célunk, lelkesítő érzés, hogy elértük. A telt házak azt bizonyították, a zenekar eladható, promotálható, a húszezres nézőszám szintén ezt igazolta.

■ *Hogyan tovább? Mi lesz a folytatás?*

– Ez az út fontos mérőkövető, jelentős állomás. Közönség- és szakmai sikereket arattunk, így tehát mindaz, amiért belevágtunk, teljesült. Hogy mindebből következik-e valami, az egyáltalán nem biztos. Büszkék vagyunk, hogy sikerült, de az, hogy meghívják-e újra, s hogy ennek a zenei életnek a Pannon Filharmonikusok részévé válik-e, az még a jövő zenéje. Ez nem minőségi kérdés. Mindez azon múlik, megtaláljuk-e a megfelelő üzleti és szakmai partnert, s ebbe a szűk, zárt világba be tudunk-e jutni. Hiszen nincs feltétlenül igény új szereplőre, ráadásul ezen a piacon Magyarországot évtizedek óta jellemzően a Fesztiválzenekar képviseli. Mi mindenestre letettük a névjegyünket, és sokat dolgozunk azon, hogy legyen folytatás...

R. Zs.